

10α

1436. Ειδικό πληρεξούσιο. Κέρκυρα.

Σ. Ασωνίτης, «Προβλήματα του ορθόδοξου κλήρου της Κέρκυρας πριν και μετά τη Σύνοδο Φερράρας - Φλωρεντίας», *Βυζαντινά* 21 (2000), σ. 407-408, αρ. 1.

10β

1440-1450. Διοικητικά έγγραφα. Κύπρος, Λίνδος, Ρόδος.

Ζ. Τσιρπανλής, *Ανέκδοτα έγγραφα για τη Ρόδο και τις Νότιες Σποράδες από το αρχείο των Ιωαννιτών Ιπποτών*, τ. 1 (1421-1453), Ρόδος 1995, σ. 401-403 αρ. 126 (= A. Luttrell – Vera von Falkenhausen, «Lindos and the defence of Rhodes: 1306-1522», *Rivista di Studi Bizantini e Neoellenici* 22-23 (1985-1986), σ. 325-326 αρ. 2 = A. Luttrell, *The Hospitallers of Rhodes and their Mediterranean World*, London 1992, αρ. VII), σ. 558-560 αρ. 222.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ, ΔΙΑΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΟΙ ΛΙΝΔΙΟΙ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΣΤΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ. ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ ΟΡΙΖΕΤΑΙ ΩΣ ΠΟΙΝΗ Η ΔΗΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ.

1440, 20 Σεπτεμβρίου

« Ἡμεῖς φρα Τζουνάν ντε Λεστίκ, θεοῦ χάριτος μέγας Μαῖστορ τοῦ ιεροῦ ἤκου τοῦ Ὀσπυταλίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῶν Ἱεροσολίμων καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ πενήτον φύλαξ, εἰς ἅπαντας ὀφρυζιάλιους, γέροντας καὶ παντός τοῦ κοινοῦ λαοῦ τοῦ κάστρο μας τῆς Λίνδου τοῦ ἁγίου Ὀσπυτίου τοῦ Ὀσπυταλίου, χερέσθε ἐν Κύριον.

Γνωστόν ἐστίν ἅπαντας, ὅτι ὁ σουλτάνος τοῦ Καῖρος, οἱ Σαρακινοὶ πολεμῶντες τὸ κάστρο μας τῆς Μεγιστῆς νὰ το πάρουν καὶ ἔρχονται πρὸς ἐμᾶς· διὰ τοῦτο ἔκαμα ἀρμάδα καὶ δύναμιν, θεοῦ χάριτος, νὰ υπάγει πρὸς ἐκίλους νὰ τοὺς τζακίσω, μεγαλύτερην παρακίλους· εἰς τοῦτο παρακαλό σας ἀκριβός καὶ ὀρίζο σας ἀπανο εἰν πέναν τῆς ἀπηστίας καὶ τῆς φοῦρκας καὶ νὰ χάσου ὅλλα τους τὰ καλλὰ, τὰ ἔχουν, κατὰ τὴν ὅραν οπου νὰ ιδίτε τὴν γραφίν μου, διασυντόμως πάσα ἀνθρωπος ὁποῦ νὰ ἴνε τοῦ κουπίου νὰ ἐμπη εἰς τὸ κατέργον, τὸ στέλο αὐτοῦ, νὰ ἔρτη νὰ κάμομεν νίκη κατὰ τὸν ἐχθρόν μας, με τὸ πληροφορῶν σας.

Διὰ τοῦτο γράφον σας τὸ μολιβόβουλον τοῦτον, ὅτι νὰ μιδέν ἔχετε καμίαν ἐντίρσις περιερχομένου δια ἐγγαρίαν καμίαν, ἀμε νὰ ἴνε τὸ ὀρκομοτικόν μας στερεόν καὶ δυνατόν ὅσαν ὕτον, οὐδ' ἐμῆς καὶ οὐδέ ἄλλως Μαῖστορ, ὅπου νὰ ἐλθῇ ὀπίσο μας, νὰ μιδέν ἔχει ἄδιαν νὰ σὰς ἀνοχλίσει τύποτα. Τοῦτο δὲ ἦνε μεγάλη χρίσης, ὕπια ποτέ οὐδεν ἐγίνην.

